

употрѣбѣ дързновение съ онѣзи смѣлость съ коѣкто мыслиж да ся осмѣлиж противъ нѣкои които мнятъ че ный по плѣтскы ходимъ.

3. Защото ако и да ходимъ въ плѣть, по плѣть не воинствуваме.

4. Защото оржжія-та на наше-то воинствуваніе не сж плѣтскы, но съ Бога сж силны да разоряватъ твърдини.

5. Понеже съсыпваме помышленія, и всяко възвышеніе което ся въздига противъ познаніе-то Божіе, и плѣнимъ всякой разумъ да ся покорява Христу.

6. И готови сме да отмѣстимъ на всяко непокорство, когато ся испълни ваша-та покорность.

7. Външно-то ли на работы-тѣ гледате вы? Ако има нѣкой на себе си увѣреніе че е Христовъ, то и това пакъ отъ само себе си да размысла че както е той Христовъ, така сме и ный Христови,

8. Защото ако бы и нѣщо повечко да ся похвалиж за нашѣ-тѣ власть, коѣкто ни даде Господъ за назиданіе а не за разореніе ваше, нѣма да ся посраміж.

9. Но да ся не покажѣ че искамы да вы заплашамъ съ писмата си.

10. Понеже писма-та *му* сж, казува *нѣкой*, тежки и силны; но лично-то *му* присѣтствіе слабо, и говореніе-то *му* нищожно.

11. Такъвъ единъ нека знае че ный каквито сме на слово въ писма-та си кога сме далечъ отъ васъ, таквизи сме и на дѣло когато сме при васъ.

12. Защото не смѣемъ да считамы, или да сравняваме себе си съ нѣкои отъ тѣзи които сами себе си прѣпоржчватъ; но тѣ себе си като измѣруватъ съсъ себе си и пакъ себе си като сравняватъ съсъ себе си, не правятъ разумно.

13. А ный не щемъ ся похвали вънъ отъ прѣдѣлы-тѣ си, но споредъ мѣрѣ-тѣ на дѣлъ-тѣ, който е Богъ намъ отдѣлилъ, мѣрѣ, щото да достигамы даже и до васъ.

14. Защото ный не ся простирамы вънъ отъ мѣрѣ-тѣ си като